

tation væk. Thi allerede den 11. kunde Ministeren have vidst og sagt det. Det var ikke en Nødstilstand, Ministeren har handlet under. Der var god Tid til at sige Sandheden.

Vi komme her til et Punkt, hvor der foruden det konstitutionelle Spørgsmaal ligger et ganske almindeligt Principspørgsmaal. Der er en Tro hos demokratiske Ministre paa, at de ere enevældige. Man kan se det saa tidt og har ogsaa set det hos det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), da han var Minister, og jeg har set det i Udlandet hos Ministre. I parlamentariske Lande tro nu en Gang Ministre, at de ere enevældige, de tro, at naarde bare opfylde den Forudsætning at have et Flertal i Folketinget, saa ere de Lovens Herrer. Men selv Flertallet her i Folketinget staaer under Loven, det staaer ikke over Loven. Alle vi, der kæmpe for borgerlig Frihed, ville ikke have Despoti, hverken fra oven eller nedentil og heller ikke Regeringsdespoti. Fordi man har et Flertal i Folketinget, er man ikke Halvguder, der ere hævede over det. Vi maa forlange, at den almindelige borgerlige Regel, at Loven skal lydes, overholdes; det er den første Regel ogsaa for parlamentariske Ministre. Vi kunne ikke have Ministerenevælde, og Ministre have den Pligt at lyde Loven — (Afbrydelse af Borgbjerg) eller, hvis de ville bryde Loven, saa at være ærlige og staa op og sige det.

Endelig er der for mig en Ting af Betydning, og det er Konsekvenserne. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) trak Konsekvenserne vidt ud, det ærede Medlem og hans Partifæller ere altid vante til at svæve ud over de blaa Vande langt, langt bort. Naa, det skulle de Herrer have Lov til, en Tur i Eventyrets Rige og i Utopiens Lande har sine Behageligheder. Men jeg maa sige til det ærede Medlem, at jeg skal ikke trække Konsekvenserne saa langt ud som han. Det ærede Medlems Konsekvenser ligge helt inde i den socialdemokratiske Stat, de ligge helt inde i en Tid, hvor det ærede Medlem, der nu sidder saa ung og saa rask og saa frisk, er bleven en Saga blot, er bleven et Mindesmærke og maaske har afløst Hesten paa Kongens Nytorv. Men

den Tid ligger langt borte. (Borgbjerg: Men den sejrer dog altsaa!) Ja, men den sejrer i en Skikkelse, hvori det ærede Medlem ikke kender den, for hvis den sejrer i en Skikkelse som den, hvori det ærede Medlem kender den, er den død den samme Dag, som den sejrer. Men selv om jeg, som sagt, ikke følger det ærede Medlem saa langt ud i Konsekvenserne, ere Konsekvenserne alligevel ganske alvorlige. Vi se det allerede her af den Omstændighed, at det, at vi tænkte paa at vedtage Bankgarantien, at Finansminister Vilhelm Lassen havde faaet Finansudvalgets eller Partiernes Løfte, var tilstrækkeligt til, at Statsgældsdirektøren straks samme Dag strakte Garantien ud til Laanekassen; det var tilstrækkeligt til, at nogle Dage efter, nemlig den 3. Marts, kom Fredericia Bank med et lignende Krav, og det var tilstrækkeligt til, at Nibe Bank kom frem med et lignende Krav; det var tilstrækkeligt til, at vi nu ogsaa have optaget Fredericia Sparekasse, og det var endelig tilstrækkeligt til, at Bondestandens Sparekasse nu paaberaaber sig et Præcedens. Mine Herrer! for fjerde eller femte Gang have vi paaberaabt os et Præcedens, hvorlænge skulle vi blive ved at skabe disse Præcedenser? Er der nogen Mening i, at vi vedblive at bruge Statens Penge paa den Maade, er der nogen Mening i at sige til Styrelserne for alle disse Kasser: snyd, vær uduelige, blinde, dovne — Staten betaler! Jeg tror, at det er en ret farlig Konsekvens, og den Konsekvens kan jeg ikke og vil jeg ikke gaa med til. Lad saa de Banker, som mene sig forurettede, lægge Sag an mod Staten, og lad os faa et Resultat; saa bliver man maaske tvungen, men frivillig gaar jeg ikke mere med til Ting, som skabe Konsekvenser, som Staten ikke kan og ikke bør overtage.

Der er af det højtærede Udvalg stillet forskellige Ændringer, og et Par af dem er meget fornuftige. Hvad angaar Ændringen om Fredericia Sparekasse, vil jeg indrømme, at det var Finansminister Vilhelm Lassens Forudsætning, at den skulde ogsaa med. Jeg skal derfor henstille til mine ærede Kolleger at undlade at stemme mod de Ændringsforslag, der ere fore-